

- **FRAMA**- ima susrete utorkom u 20,15 sati.
- **KATEHEZA**-Utorkom u 19,30 sati u dvorani na II. katu je **kateheza za mlade**.
-Četvrtkom nakon večernje svete mise je u dvorani kraj crkve **kateheza za odrasle**.
- **MINISTRANTI** - susreti su subotom u 11,00 sati
- **Biblijska grupa** - svake srijede u 19,30 sati;
- **Mješoviti zbor**- susreti i probe su petkom u 19,15 sati.

MOLITVENI SUSRETI:

- svakoga dana prije večernje sv. mise moli se **Večernja molitva Crkve - Časoslov**;
- ponedjeljkom poslije večernje sv. mise: **klanjanje i molitva pred Presvetim**;
- utorkom u 18,10 prije, večernje sv. mise: **antunovska pobožnost**;
- četvrtkom je **cjelodnevno klanjanje pred Presvetim u crkvi**, a molitva za bolesne i klanjanje u 16,30 sati. (*osim mjeseca kolovoza*);

OSTALO:

- Nedjeljom i radnim danom ispovijedamo pod svakom misom, a u drugo vrijeme kroz tjedan (osim nedjeljom i blagdanom) potražite svećenika kod vratara.
- Nakane sv. misa možete naručiti kod sakristana (prije ili poslije sv. mise).
- Preporučamo vam vjerski tisak: Biblija danas, Glas koncila, MAK, Kana, Svjetlo riječi, TAU, Živo vrelo, Novi svijet, list franjevačkih zajednica: Brat Franjo

BOŽIĆ

Svetkovina Rođenja Gospodina našega Isusa Krista. Nastala je u Rimu u 4. st. kao odgovor kršćana na poganski državni blagdan "Rođenje nepobjedivoga boga Sunca", koji se slavio na taj dan. Crkva slavi Isusa Krista koji je povezo zemlju s nebom, on je pravo Sunce koje dolazi sa visina, od Boga. Ovom svetkovinom Crkva ispovijeda da se Sin Božji utjelovio po Duhu Svetome i rodio od Djevice Marije. Po njemu je sam Bog ušao u našu ljudsku zbilju, postao je u Isusu vidljiv. Evanđelje jasno kaže: "I Riječ tijelom postade i nastani se među ljudima!" (Iv 1,14). On nije samo došao i prošao, nego on je "Emanuel – Bog sa nama", taj njegov dolazak među ljude je stalna trajna stvarnost, on ostaje zauvijek s ljudima kako bi ih pripravio da s njime pođu u zagrljaj Oca nebeskog koji nas želi zauvijek sa sobom imati.

OGLASI

CRKVE SVETOGA FRANJE

Zagreb, Kaptol 9
br. 4. (327), 25. PROSINAC 2012.

ROĐENJE GOSPODINOVO-BOŽIĆA- "C"

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA:
nedjeljom i svetkovinom: 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 i 18.30
blagdanom: 6, 7, 9, 11 i 18.30 sati
radnim danom: 6, 7, 9 i 18.30 sati

"Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj - Krist Gospodin. I evo vam znaka: naći ćete novorođenče povijeno gdje leži u jaslama."
(Lk 2,11-12)

Poštovana i draga braćo i sestre,
drugi štovatelji i prijatelji sv. Franje,
drugi prijatelji i posjetitelji
naše crkve i samostana,
svi ljudi dobre volje,

želimo Vam lijepo i radosno slaviti
Rođenja Gospodinova ili Božića
i ugodne blagdanske dane.

Molimo Novorođenoga da Vam
u ovoj Godini vjere daruje
nove darove vjere, nade i ljubavi

Hvala Vam na svakom dobru
koje ste nam učinili iz ljubavi.

Sretan Božić
i blagoslovljenu novu 2013. godinu
žele Vam

franjevci s Kaptola!

Prvo čitanje Iz 52, 7-10

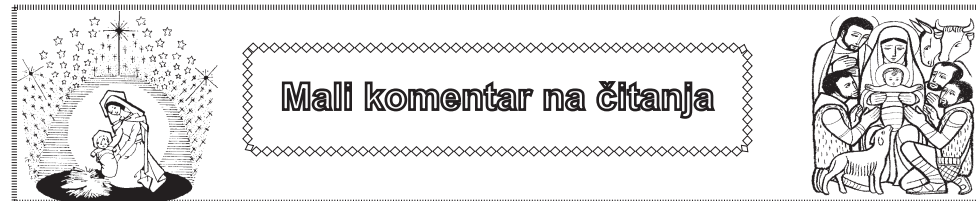
Kako su ljupke po gorama noge glasonoše radosti koji navješćuje mir, oglašava sreću, navješćuje spasenje govoreći Sionu: "Bog tvoj kraljuje!" Čuj, glas ti podižu stražari, zajedno se raduju, jer na svoje oči gledaju gdje se na Sion vraća Gospodin. Kličite, zajedno se radujte, razvaline jeruzalemske, jer Gospodin je utješio narod svoj, otkupio Jeruzalem. Ogolio je Gospodin svetu svoju mišicu pred očima svih naroda, da svi krajevi zemlje vide spasenje Boga našega!

Drugo čitanje Heb 1, 1-6

Više puta i na više načina Bog nekoć govoraše ocima po prorocima; konačno, u ove dane, progovori nama u Sinu. Njega postavi baštinikom svega; Njega po kome sazda svjetove. On, koji je odsjaj Slave i otisak Bića njegova te sve nosi snagom riječi svoje, pošto očisti grijeh, sjede zdesna Veličanstvu u visinama; postade toliko moćniji od anđela koliko je uzvišenije nego oni baštinió ime. Ta kome od anđela ikad reče: "Ti si sin moj, danas te rodih"; ili pak: "Ja ću njemu biti otac, a on će meni biti sin." A opet, kad uvodi Prvorodjenca u svijet, govori: "Nek pred njim nice padnu svi anđeli Božji."

Evandjelje: Iv 1,1-18

U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše u Boga i Riječ bijaše Bog. Ona bijaše u početku u Boga. Sve postade po njoj i bez nje ne postade ništa. Svemu što postade u njoj bijaše život i život bijaše ljudima svjetlo; i svjetlo u tami svijetli i tama ga ne obuze. Bi čovjek poslan od Boga, ime mu Ivan. On dođe kao svjedok da posvjedoči za Svjetlo da svi vjeruju po njemu. Ne bijaše on Svjetlo, nego - da posvjedoči za Svjetlo. Svjetlo istinsko koje prosvjetljuje svakog čovjeka dođe na svijet; bijaše na svijetu i svijet po njemu posta i svijet ga ne upozna. K svojim dođe i njegovi ga ne primiše. A onima koji ga primiše podade moć da postanu djeca Božja: onima koji vjeruju u njegovo ime, koji su rođeni ne od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muževlje, nego - od Boga. I Riječ tijelom postade i nastani se među nama i vidjesmo slavu njegovu - slavu koju ima kao Jedinorođenac od Oca - pun milosti i istine. Ivan svjedoči za njega. Viče: "To je onaj o kojem rekoh: koji za mnom dolazi, preda mnom je jer bijaše prije mene!" Doista, od punine njegove svi mi primismo, i to milost na milost. Uistinu, Zakon bijaše dan po Mojsiju, a milost i istina nastu po Isusu Kristu. Boga nitko nikada ne vidje: Jedinorođenac - Bog - koji je u krilu Očevu, on ga obznani.

Riječ Tijelom postala

Na Božić slavimo rođenje Krista Gospodina, Utjelovljenu Riječ Božju, Svjetlo u tami. Bog izgovara svoje »da« ljudima, svakome čovjeku, dolazi mu ususret pun simpatije i ljubavi. Evandjelje danje božićne mise govori o Svjetlu koje svijetli u tami, o Onome koji dolazi k svojim, ali ga oni ne primaju i prihvaćaju, govori o Riječi koja je tijelom postala i prebivala među nama. Kada čitamo ovo evandjelje, ovaj hvalospjev na početku Ivanova evandjelja, moramo se pomalo na nj priviknuti jer on govori o božićnoj poruci drukčije nego smo na to naviknuti – o Mariji i Josipu, o prenočištu, o pastirima i anđelima. Ta varijanta radosne vijesti nam je bliža jer je zornija, lakše nam je predočiva – o njoj nam govore jaslice. Čujemo poruku koja oduzima dah: Beskrajni, daleki Bog postaje u Isusu iz Nazareta čovjek, dijeli s nama naš život, dolazi u ovaj svijet. Nasuprot shvaćanju da se Bog Beskrajni ne može objaviti na ljudski način, već da kao Nepribliživi ostaje nedostupan i nedohvatljiv, tako dalek da ljudi njegovo ime izražavaju pojmom Riječ – nasuprot tome Ivan poručuje: dogodilo se nešto nevideno. Ta Riječ, taj daleki Bog je postao Tijelo, ušao je u ovaj svijet u jednom čovjeku. Više Ga se ne mora tražiti u beskrajnosti svemira. Ne, sada je Bog na našoj zemlji, rođen kao ljudsko dijete. I on je iskusio život koji mi živimo: biti rođen, morati učiti, imati uspjeha i neuspjeha, osjetiti umor i neprijateljstvo i na kraju mučno umrijeti. Ali zašto je Bog postao čovjekom? Zar je to morao? Pitanje koje je mučilo mnoge teologe i filozofe svih stoljeća. Apostol Pavao označio je Isusa kao konačnog čovjeka, tj. kao onoga koji nam donosi budućnost koja se sastoji u tome da Bog želi biti jedno s čovjekom. Jedna pjesma kaže: »Bog je u tijelu, tko to može razumjeti? Vrata života su otvorena.« Tako je opjevana tajna Božića u slici o otvorenim vratima u život. Božji svijet nam je otvoren, pojavljuje se u našim ljudskim dimenzijama i ostaje za nas ljude otvoren. Upravo to se dogodilo one noći. Razlog dovoljan da svake godine poput pastira dolazimo k jaslicama i divimo se tom događaju. To da je Bog postao čovjekom, da nije ostao pošteđen od opasnosti i straha, da je morao doživjeti osamljenost i prezir – to baš i nije razlog za divljenje! Ali upravo tu leži za čovjeka iskra nade. Biti siguran da u svojim brigama, u strahu, u sumnjama nisi sam, jer tu je netko – dapače, Bog sam, u istom položaju, solidaran s tobom – to je razlog istinske radosti i neslomljive nade. Bog je s nama, poziva nas da ga susretnemo u slabosti i siromaštvu jednog djeteta, u čovjeku koji je bespomoćan i napušten, koji traži sigurnost i skrovitost. Upravo u tome i po tome se događa Božić među nama!